

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **L. R.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/36, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2014 č.j.: MPSV-UM/6644/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/151/2014/4S-ZLK, o **nároku na příspěvek na péči,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 8.8.2014 č.j.: MPSV-UM/6644/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/151/2014/4S-ZLK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky ve Zlíně ze dne 20.2.2014 č.j. 14385/2014/VSE, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči na období od 1.9.2009 do 31.7.2010, byl přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč měsíčně na období od 1.8.2010 do 31.8.2011, nebyl přiznán příspěvek na péči na období od 1.9.2011 do 31.5.2012 a byl přiznán příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně na období od 1.6.2012. Žalovaný toto rozhodnutí změnil tak, že se žalobci přiznává příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč měsíčně od 1.8.2010 do 31.12.2010 a ve výši 800,- Kč měsíčně od 1.1.2011 do 31.5.2012. Žalovaný vycházel z posudků

posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) ze dne 28.5.2014 a 16.7.2014, která dospěla k závěru, že u žalobce v období od

1.9.2009 do 31.7.2010 nešlo o osobu, která se podle ust. § 8 zákona o sociálních službách považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav žalobce nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách. Od data 1.8.2010 do 31.12.2011 byl žalobce osobou, která se podle ust. § 8 písm. a) zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 206/2009 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Od data 1.1.2012 je žalobce osobou starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2, písm. a) zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že se domnívá, že mu příspěvek na péči ve stupni III. náleží za období od 1.9.2009 do 31.7.2010, jak mu to navrhly sociální pracovnice Městského úřadu Vsetín, které u něj byly na sociálním šetření dne 14.10.2009. Dne 4.8.2009 utrpěl otevřenou zlomeninu bérce levé nohy při pádu ze žebříku. Prodělal několik operací, reoperací a rehabilitací, avšak do dnešního dne musí chodit o dvou francouzských holích a pohybovat se na invalidním vozíku. Žalobce namítal, že od začátku po úraze ho žádný posudkový lékař neviděl a že lékaři rozhodují toliko pouze ze zpráv a nikdy ho nepozvali ke kontrole, rozhodli vždy bez něho. Dále žalobce poukázal v žalobě na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 22A 15/2012 ze dne 28.6.2012 a že dosud ani přes jeho žádosti o doplnění a zdůvodnění všech výtek a rozhodnutí krajského soudu nikdo nic nedělal, nedoplňoval ani nezdůvodňoval. Podle žalobce je to pohrdání soudem. Jeho žádosti opět hodnotili posudkoví lékaři, kteří ho nikdy za pět let neviděli. V rozhodnutí ze Zlína se uvádí, že u kontroly stál, což je lež, neboť neustojí na jedné noze a na levou se nepostaví (míněno napadené rozhodnutí žalovaného). Závěrem své žaloby znovu uvedl, že posudkoví lékaři, kteří ho nikdy neviděli, nedostatečně posoudili jeho zdravotní stav. Na základě takto chybně vypracovaných posudků bylo i chybně rozhodnuto.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2014 č.j.: MPSV-UM/6644/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/151/2014/4S-ZLK, z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z obsahu správního spisu Úřadu práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a následujících soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodnutí žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně vzal krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- žalobce uplatnil žádost o příspěvek na péči dne 21.9.2009;
- ze záznamu o sociálním šetření provedeném Městským úřadem Vsetín dne 14.10.2009, že žalobce v důsledku úrazu je upoután zcela na lůžko, při přecházení na WC židli používá berle, je stále v pracovní neschopnosti a péči mu zajišťuje manželka, která není zaměstnána. Nepřipraví si jídlo ani si je nepřinese. Manželka mu musí k umytí obličeje a rukou donést lavorek. Hygienu provádí na lůžku, nedostane se ani do sprchového koutu. Nevydrží

vsedě, stát ani nepřenesl žádné předměty. Chůzi po schodech by nezvládl, potřebuje pomoc při oblékání spodní části těla. Fyzicky nezvládá orientaci v přirozeném prostředí i mimo něj. Žalobce není schopen se ošetřit, není schopen si obstarat osobní záležitosti. Uvedený záznam o sociálním šetření navrhuje uznání III. stupně závislosti;

- z posudku OSSZ ve Vsetíně ze dne 26.11.2009, že žalobce není osobou, která se podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Jeho zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb.;
- z rozhodnutí Městského úřadu ve Vsetíně ze dne 14.12.2009, že žalobci nebyl přiznán příspěvek na péči;
- poté, kdy žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání ze dne 21.12.2009, byl vyžádán odvolacím orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje, odborem sociálních věcí posudek posudkové komise MPSV ČR, který byl podán dne 26.3.2010 a podle kterého žalobce není osobou, která se podle ust. § 8 ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Jeho zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb.;
- rozhodnutím ze dne 12.4.2010 Krajský úřad Zlínského kraje odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně;
- dne 24.8.2010 žalobce uplatnil další žádost o příspěvek na péči;
- 1.9.2010 bylo u něj provedeno sociální šetření, jehož výsledkem podle záznamu je návrh stupně závislosti II. – středně těžká;
- dne 15.9.2010 byl podán posudek OSSZ ve Vsetíně, podle něhož žalobce není osobou která se podle ust. § 8 ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby;
- dne 6.10.2010 vydal Městský úřad Vsetín, odbor sociálních věcí rozhodnutí, jímž nepřiznal žalobci příspěvek na péči;
- k podanému odvolání žalobce ze dne 17.10.2010 vyžádal správní orgán I. stupně další posudek posudkového lékaře OSSZ ve Vsetíně, který byl vypracován dne 5.11.2010 a podle něhož je žalobce osobou, u které byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. – I. (lehká závislost). Podle tohoto posudku byl tedy žalobce uznán osobou závislou na pomoci jiné osoby ve stupni I. od 1.8.2010;
- dne 1.12.2010 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž přiznal žalobci příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč měsíčně od srpna 2010;
- dne 12.12.2010 podal žalobce odvolání a na základě tohoto odvolání byl žalovaným vyžádán posudek od PK MPSV ČR, který byl vypracován dne

10.2.2011 a podle něhož se u žalobce jedná o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost);

- dne 11.4.2011 vydal žalovaný rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil;
- dne 21.4.2011 podal žalobce „Žádost o přiznání neprávem odepřené dávky příspěvku na péči podle § 14/odst. 1 zákona č. 108/2006“. Podle takto nazvané žádosti požadoval přiznání příspěvku na péči od 1.9.2009 s tím, že je osobou závislou ve III. stupni závislosti a odvolával se na výsledky sociálního šetření;
- rozhodnutím Městského úřadu Vsetín, odboru sociálních věcí ze dne 7.6.2011 byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s tím, že mu bude nadále poskytován tento příspěvek v původní výši 800,- Kč;
- dne 26.6.2011 podal žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto rozhodnutím ze dne 8.8.2011;
- oznámením ze dne 6.9.2011 zahájil Městský úřad Vsetín, odbor sociálních věcí z moci úřední správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku výše příspěvku na péči žalobce;
- dne 7.9.2011 bylo u žalobce provedeno další sociální šetření Městským úřadem Vsetín, odborem sociálních věcí;
- dne 21.11.2011 byl vypracován posudek OSSZ ve Vsetíně, podle kterého žalobce není osobou závislou na pomoci druhé fyzické osoby ve smyslu ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb.;
- dne 7.12.2011 vydal Městský úřad Vsetín, odbor sociálních věcí rozhodnutí, jímž odňal žalobci příspěvek na péči od 1.12.2011;
- na základě žalobcem podaného odvolání ze dne 20.12.2011 byl vyžádán žalovaným posudek od PK MPSV ČR, který byl podán dne 28.3.2012 a podle kterého u žalobce nešlo od data 7.9.2011 do 31.12.2011 o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby a od 1.1.2012 nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby;
- z doplňujícího posudku PK MPSV ČR ze dne 11.5.2012, že posudková komise učinila stejný závěr jako ve svém prvoposudku ze dne 28.3.2012;
- rozhodnutím ze dne 23.5.2012 žalovaný odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7.12.2011;
- dne 7.2.2012 podal žalobce žádost o příspěvek na péči (doručeno správnímu orgánu 8.2.2012) a řízení o této žádosti bylo usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 29.2.2012 zastaveno, neboť doposud nebylo pravomocně ukončeno zahájené řízení pod č.j. 39496/2010/VSE;

- rozsudkem Krajského soudu v Brně bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 8.8.2011, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, odboru sociálních věcí ze dne 7.6.2011. Krajský soud v odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že v předmětné věci byl opakovaně hodnocen zdravotní stav žalobce, že toto hodnocení nebylo provedeno shodně především v otázce, zda se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav či nikoliv a že shodně nebyl posuzován ani rozsah úkonů, při nichž žalobce potřebuje pomoc při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti. Posouzení úkonů bez jakéhokoli bližší konkretizace a přesvědčivého zdůvodnění krajský soud pokládá za vážné pochybení, které ve svém důsledku mohlo mít za následek i nesprávné právní posouzení věci. Mimo jiné v odůvodnění poukázal i na to, že žalobce od roku 2009, kdy uplatnil poprvé žádost o příspěvek na péči, nebyl předvolán k žádnému posudkovému orgánu;
- rozhodnutím žalovaného ze dne 22.8.2012 bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7.6.2011 a věc vrácena Úřadu práce ČR, krajské pobočce ve Zlíně k dalšímu řízení;
- oznámením ze dne 2.10.2012 zahájil Úřad práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči žalobce;
- dne 2.10.2012 bylo provedeno Úřadem práce ČR, krajskou pobočkou ve Zlíně sociální šetření;
- dne 24.1.2013 byl vypracován posudek OSSZ ve Vsetíně, podle kterého žalobce od 1.9.2009 do 31.7.2010 nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby a jeho zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý, v době od 1.8.2010 do 31.8.2011 byl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), od 1.9.2011 do 31.12.2011 nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, od 1.1.2012 do 31.5.2012 nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby a nešlo o osobu, která nebyla schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace a jeho zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý a od 1.6.2012 je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I.;
- dne 17.4.2013 vydal Úřad práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně rozhodnutí, kterým žalobci nepřiznal příspěvek na péči v období od 1.9.2009 do 31.7.2010, přiznal mu tento příspěvek ve výši 2.000,- Kč měsíčně od 1.8.2010 do 31.8.2011, nepřiznal mu tento příspěvek od 1.9.2011 do 31.5.2012 a přiznal mu příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně od 1.6.2012;
- k odvolání žalobce ze dne 4.5.2013 žalovaný rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky ve Zlíně ze dne 17.4.2013 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný tak učinil zejména se zřetelem k neúplnosti a nepřesvědčivosti posudku OSSZ ve Vsetíně a se zřetelem k závěrům uvedeným ve shora zmíněném rozsudku Krajského soudu v Brně;

- dne 2.9.2013 byl na žádost správního orgánu I. stupně vypracován další posudek o zdravotním stavu žalobce – posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči. Protože tento posudek byl v podstatě shodný s předchozím posudkem ze dne 24.1.2013, Úřad práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně vyzval k jeho doplnění tak, aby reagoval na skutečnosti uvedené v rozsudku Krajského soudu v Brně a současně poukázal i na názor žalovaného ze dne 3.6.2013, podle kterého posudek OSSZ nelze považovat za úplný a přesvědčivý, protože zejména postrádá úvahy o tom, proč OSSZ ve Vsetíně mění svůj názor na stupeň závislosti žalobce, resp. na uznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Na to OSSZ ve Vsetíně podala posudek ze dne 5.2.2014, na základě kterého správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 20.2.2014, jímž opětovně nepřiznal žalobci příspěvek na péči od 1.9.2009 do 31.7.2010, přiznal mu tento příspěvek od 1.8.2010 do 31.8.2011 ve výši 2.000,- Kč měsíčně, nepřiznal mu tento příspěvek na péči za období od 1.9.2011 do 31.5.2012 a přiznal mu příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně na období od 1.6.2012;
- žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání ze dne 28.2.2014, na základě kterého žalovaný vyžádal posudek od PK MPSV ČR a podle tohoto posudku ze dne 16.7.2014 byl žalobce od 1.9.2009 do 31.7.2010 osobou u níž nešlo o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. a jeho zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. vzhledem k pokračující neukončené léčbě. Od 1.1.2012 šlo u něj o osobu starší 18 let věku, která se považuje podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Od data 1.8.2010 do 31.12.2011 šlo u žalobce o osobu závislou ve stupni I. (lehká závislost). Na tomto závěru setrvala posudková komise i v doplňujícím posudku ze dne 28.5.2014. Posudková komise uvedla, že se u žalobce jedná o stav po poranění levé dolní končetiny, která byla léčena s komplikacemi, avšak tyto komplikace nepůsobí její funkční ztrátu. Nejedná se celkově o obrny končetin ani ztuhlé nosné klouby atd. V době od 1.9.2009 do 31.7.2010 u něj nešlo o osobu, která se považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby v některém stupni závislosti, neboť zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., neboť v té době nebyla ukončena léčba, stav se funkčně vyvíjel a nebyl dostatečně stabilizován. Od 1.8.2010 do 31.12.2011 šlo u žalobce o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), neboť potřeboval pomoci jiné fyzické osoby při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Z posudku mimo jiné vyplynulo, že při jeho vypracování PK vycházela kromě zdravotní dokumentace také ze sociálního šetření provedeného jak krajskou pobočkou Úřadu práce ČR dne 2.10.2012 tak i žalovaným dne 11.4.2014.

V souladu s ust. § 75 s.ř.s. vycházel v této právní věci krajský soud ze shora zjištěných skutečností, přičemž byl vázán rozsahem žalobních bodů uvedených v žalobě žalobce. Žalobce namítal především nesouhlas s rozhodnutím, že mu nebyl

příznán příspěvek na péči odpovídající stupni závislosti III. v období od 1.9.2009 do 31.7.2010. Poukázal na to, že tento stupeň závislosti mu byl „navržen“ pracovníci při sociálním šetření. Jak vyplynulo ovšem shodně ze všech podaných posudků, včetně posudku PK MPSV ČR ze dne 28.5.2014 a 16.7.2014, v uvedeném období od 1.9.2009 do 31.7.2010 nešlo u žalobce o osobu, která se považovala podle ust. § 8 zákona o sociálních službách za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. V tomto období nebyl jeho zdravotní stav dlouhodobě nepříznivý ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách v platném znění, podle něhož dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok a který omezuje duševní, smyslové nebo fyzické schopnosti a má vliv na péči o vlastní osobu a soběstačnosti. Žalobce utrpěl zlomeninu bérce kosti dne 4.8.2009 a žádost o příspěvek na péči podal dne 24.9.2009. Jeho zdravotní stav byl posuzován lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vsetíně dne 26.11.2009 a tehdy tento lékař nemohl učinit závěr, že je zdravotní stav žalobce dlouhodobě nepříznivý. Poukázal-li žalobce v žalobě na sociální šetření ze dne 14.10.2009, podle něhož byl osobou závislou ve III. stupni závislosti a že mu proto náležel příspěvek na péči, pak je tato námitka nedůvodná jednak proto, že v té době se ještě nemohlo jednat o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu citovaného ustanovení § 3 písm. c) zákona o sociálních službách a jednak také proto, že posouzení zdravotního stavu a stanovení stupně závislosti náleží posudkovým orgánům, jimiž jsou lékaři OSSZ a posudkové komise MPSV ČR (dle ust. § 25 odst. 2 zákona o sociálních službách) a nikoliv orgány provádějící sociální šetření.

Další námitkou žalobce bylo to, že následkem úrazu musí chodit o berlích a pohybovat se na invalidním vozíku a že jej od začátku po úraze žádný posudkový lékař neviděl a že o něm bylo rozhodováno jen podle lékařských zpráv. K uvedené námitce krajský soud podotýká, že co se týče namítané chůze o berlích a používání invalidního vozíku, jedná se o posouzení mobility žalobce, přičemž z podaných posudků PK MPSV ČR ze dne 28.5.2014 a 16.7.2014 vyplývá, že posudková komise uznala u žalobce nezvládání této základní životní potřeby. Z obsahu posledního posudku posudkové komise také vyplývá, že pozvala žalobce ke svému jednání a jelikož žalobce nebyl schopen dopravy z bydliště do místa jejího jednání, byl jejími členy navštíven v místě bydliště dne 12.5.2014. Není proto ani tato žalobní námitka důvodná.

Dalším žalobním bodem uplatněným v žalobcově žalobě bylo to, že i „přes jeho žádosti o doplnění a zdůvodnění všech výtek a rozhodnutí Krajského soudu Brno nikdo nic nedělal, nedoplnil, nezdůvodnil“. Jak ovšem Krajský soud v Ostravě zjistil z obsahu správního spisu, po vydání rozsudku Krajského soudu v Brně správní orgán I. stupně realizoval další sociální šetření v místě bydliště žalobce dne 2.10.2012, vyžádal posudek Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vsetíně, který byl podán dne 23.10.2012 a další dne 24.1.2013. Následně bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí ze dne 17.4.2013, které však bylo zrušeno žalovaným rozhodnutím ze dne 3.6.2013. Nutno přisvědčit žalobci nikoliv v tom, že by správní orgány byly po vydání zmíněného rozsudku Krajského soudu v Brně nečinné, ale v tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně muselo být zrušeno pro neúplnost a nepřesvědčivost posudků OSSZ ve Vsetíně, na kterou právě rozsudek krajského soudu poukazoval. Následně pak byly vypracovány další posudky OSSZ ve Vsetíně dne 2.9.2013 a 5.2.2014, které ovšem opětovně nebyly podány

srozumitelně a dostatečně přesvědčivé v tom proč žalobce těmito i dřívějšími posudky nebyl uznán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby v období od 1.9.2011 do 31.12.2011 a od 1.1.2012 do 31.5.2012. Tento nedostatek dle názoru krajského soudu byl dodatečně uspokojivě odstraněn posudkem posudkové komise MPSV ČR ze dne 28.5.2014 a 16.7.2014, který jak uvedeno výše, dospěl k závěru, že žalobce od 1.9.2009 do 31.7.2010 nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť u něj v té době nešlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a že od 1.8.2010 až doposud je osobou závislou ve stupni I. (lehká závislost). Uvedený posudek vedl pak žalovaného ke změně rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že se žalobci přiznává příspěvek na péči ve výši 2.000,- Kč měsíčně od 1.8.2010 do 31.12.2010 a ve výši 800,- Kč měsíčně od 1.1.2011 do 31.5.2012. Ve zbytku pak bylo napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Krajský soud proto nesouhlasí s názorem žalobce, že „na základě takto chybně vypracovaných posudků bylo i chybně rozhodnuto“. Pro své rozhodnutí ze dne 8.8.2014 měl totiž žalovaný na jisto postaveno citovanými posudky PK MPSV ČR ze dne 28.5.2014 a 16.7.2014, že u žalobce byl zjištěn I. stupně závislosti nepřetržitě od 1.8.2010 doposud. Závěrem krajský soud dodává, že jako nedůvodné shledal i tvrzení „v rozhodnutí ze Zlína se uvádí, že jsem u kontroly stál, je to lež, já totiž neustojím na jedné noze a na levou se nepostavím“. V rozporu s tímto tvrzením je ve zmíněném rozhodnutí uvedeno: „k uvedené návštěvě posuzovaného posudková komise uvedla, že posuzovaný přišel osobně otevřít o dvou francouzských holích, během šetření též stál s uvolněnou nohou opřený o francouzské hole nebo seděl či ležel za účelem vyšetření ...“. Je proto i tato žalobní námitka nedůvodná.

Soud vzhledem k výše uvedenému a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou, přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný toto právo nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. ledna 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce